

De vele paddestoelen-excursies die jaarlijks worden gehouden leveren, naast het genoegen dat men eraan beleeft, als tastbare resultaten slechts soortenlijsten in logboeken en een enkele maal vermelding van een opzienbarende vondst in een tijdschrift op. Daar de paddestoelenflora van Nederland nog maar slecht bekend is, gaan vele waardevolle gegevens verloren. Laten we eens trachten van een aantal goed kenbare soorten een overzicht te krijgen waar ze in Nederland voorkomen en aan welk terrein en vegetatietype ze de voorkeur geven! Daarnaast kunnen we gaan letten op het verband tussen hogere plant en paddestoel, zowel bij mycorrhiza-vorming als bij parasitisme.

De gegevens die voor de hierondergenoemde onderzoekjes gevraagd worden moeten alle vergezeld zijn van een goede plaatsaanduiding en datum, grondsoort en een overzicht van de omringende kruiden en bomen.

1. Verspreiding van de aan Larix gebonden boleten.

Gele ringboleet (*Boletus elegans*), Holsteelboleet (*B. cavipes*), Grijze ringboleet (*b. viscidus*) en Roestrode ringboleet (*B. tridentinus*) komen alleen onder *Larix* voor (mycorrhiza!). Hun verbreiding in de Nederlandse *larix*-bossen wordt echter ook door andere factoren beïnvloed b.v. bodemgesteldheid. Deze laatste uit zich ook in de ondergroei van deze bossen. Daarom worden nauwkeurige opgaven van de kruiden (en zo mogelijk mossen en paddestoelen) bij vondsten van bovengenoemde boleten gevraagd. Gaarne ook hoogte van de *larix*en.

2. Slachtoffers van de Honingzwam (*Armillaria mellea*).

Welke bomen en struiken vallen ten offer aan deze zwam? Komt de soort ook op dood hout of op de grond voor? Zijn van deze zwam ook verschillende vormen te onderscheiden?

3. Opsporing dubbelgangers.

Van de Peper-melkzwam (*Lactarius piperatus*) en de Oranje-groene-melkzwam (*L. deliciosus*) komen dubbelgangers voor (resp. *L. glaucescens* en *L. semisanguifluus*). De verspreiding van deze soorten in ons land moet geheel opnieuw worden nagegaan.

4. Onderzoek naar verspreiding van:

Witte kluifjeszwam (*Helvella crispa*), Zwarte kluifjeszwam (*Helvella lacunosa*), Slanke amaniet (*Amanita vaginata*) en zijn kleurvarianten, Groene knolamaniet (*Amanita phalloides*), Parasietboleet (*Boletus parasiticus*), Gekraagde aardster (*Geastrum triplex*).

Aan allen die dit wensen wordt gratis een stencil met nadere gegevens en beschrijvingen van de betreffende soorten toegezonden. Leden van de N.M.V. wenden zich tot C. Bas, Rapenburg 98a, Leiden.

TRYPAAANBLAUW ALS CELWANDKLEURING BIJ FUNGI

Gaarne wil ik op deze plaats de aandacht vestigen op een door Boedijn beschreven kleurmethode voor celwanden van fungi [Stain Technology 31, 115 (1956)].

Met de bekende kleurmethode met katoenblauw krijgt men slechts een kleuring van de protoplasmatische inhoud van de hyphen. Na toepassing van de trypaanblauw-kleuring volgens Boedijn krijgt men preparaten, waarin het protoplasma vrijwel ongekleurd blijft en de celwanden fraai diep blauw gekleurd worden.

Van het trypaanblauw wordt een 0,1 - 0,5% oplossing gemaakt in 45% azijnzuur of in lactophenol. De azijnzure oplossing kleurt sneller en is meer geschikt voor dikwandige hyphen.

Met deze azijnzure oplossing heb ik een reeks preparaten gekleurd, om deze te vergelijken met overeenkomstige met katoenblauw (CBBBB) gekleurde preparaten. Zowel in kneuspreparaten als in totaalpreparaten als in preparaten met microtoomcoupes bleek de trypaanblauw-kleuring steeds aanzienlijk scherper en helderder dan de katoenblauw-kleuring. Dit gold zowel voor Phycomyceten, Fungi Imperfecti, Discomyceten als voor plaatjeszwammen. Bij sterkere vergrotingen kan men onder het microscoop de celwand zeer nauwkeurig volgen na de trypaanblauw-kleuring.

Bijzonder fraai is deze kleuring in combinatie met een saffranine O-kleuring bij Humariaceae („harige discomyceten“). Bij microtoomcoupes kan men de trypaanblauw-kleuring in 70% alcohol tot de juiste intensiteit differentiëren, waarbij vrijwel uitsluitend de celwand gekleurd blijft.

Kneuspreparaten kan men gemakkelijk houdbaar maken met Aquamount van Gurr.

J. van Brummelen.

Dr. Fop.I. Brouwer, Leven en werken van E. Heimans en de opbloei der natuurstudie in Nederland in het begin van de twintigste eeuw, uitgave J.B. Wolters, Groningen, X + 402 pp., prijs f 16,50.

Deze uitgebreide bibliografie over E. Heimans, welke thans in de boekhandel verkrijgbaar is, bevat de tekst van de dissertatie op grond waarvan ons medelid, Dr Fop.I. Brouwer, op 19 maart 1958 te Amsterdam de doctorsgraad verwierf. Wij willen hem gaarne op deze plaats hiernede van harte gelukwensen.

Het boek is vlot geschreven en voorzien van een aantal zorgvuldig